

KULTUR

Helgeintervjuet

➤ Hun kaller seg et alminnelig menneske som har **opplevd noe ualminnelig.**

Kunne ikke Fadervår, men fikk se Sønnen

SOLA

En februardag i 2009 går hun inn gjennom den nesten 500 år gamle døren til La Sacra Capilla del Salvador i den sørspanske byen Úbeda. Så setter hun seg på en benk i kapellet, lukker øynene og får et syn.

«Han er stoppet opp og står stille og venter på meg. Jeg kan merke at han ser på meg, men jeg venter litt med å se ham i øynene. Jeg betrakter langsomt ansiktet hans. Det er klassisk vakkert, som en gresk gud, og det rødlige håret er en harmonisk forlengelse av hudens solbrenthet.

Da jeg våger å møte blikket hans, ser jeg inn i øyne som er grønne og grå med en snert av blått og fylt av vennlighet. Blikket gir meg samme følelse som den morgenen ved skogen, den morgenen med lyset. Sterkere enn forelskelse. Litt som i det første blikk mellom meg og mine nyfødte sønner. Og enda mer til. Først da jeg er ferdig med å betrakte ham, begynner han å snakke.

– Velkommen, godt å se deg.»

Det var Jesus hun møtte, påstår den danske journalisten Charlotte Rørth. Ikke bare denne gangen, men også senere i det samme kapellet. Dessuten har hun opplevd lys slå henne i bakken, hun har kjent skjelvinger i kroppen og oppdaget lysstråler ut fra fingrene. Andre har sett en egen glans rundt hennes skikkelse.

I fjor ga hun ut boken «Jeg møtte Jesus», og i morgen blir hun å høre i Petri-kirken i Stavanger. Nå sitter hun foran meg på Sola Strand Hotel, dit hun ikke har fløyet på kosterkaft. Men hadde hun levd for noen århundrer siden, ville vel damen ha blitt kastet på bålet som heks?

– Det har streifet meg at jeg da ville kunne ha blitt fordømt som en annerledes tenkende. Det var bare min mann, min forelder og jeg som ønsket å gi ut boken. Andre var redd jeg ville bli kastet på bålet i overført betydning, at jeg ville bli latterliggjort, sett ned på, ja mobbet.

Det motsatte er skjedd. Hvis Jesus hadde hørt meg snakke slik om Ham, ville Han hatt bruk for en spypose, var det en som sa etter å ha hørt meg holde foredrag om mine opplevelser. Men bortsett fra denne og et par andre reaksjoner, er boken og foredragene blitt varmt mottatt. Den danske utgaven av boken er solgt i 20.000 eksemplarer, og jeg har holdt foredrag for 12.000 mennesker.

– Å fortelle om en religiøs åpenbaring er neppe det mest politisk korrekte en kan gjøre. Og vi skandinaver er gjerne for blyge til å snakke om det som rører seg i hjertet?

– Informations forlag sa ja til å utgi boken for å bryte ned tabuer omkring religion. Etter foredragene mine åpnes det for spørsmål og diskusjon. Behovet for å snakke om Jesus er enormt. Folk tør gjøre det fordi jeg er et alminnelig menneske som har opplevd noe ualminnelig, og jeg forteller om det i et alminnelig språk. Det er jo oppgaven

Charlotte Rørth

➤ **Alder:** 53.

➤ **Yrke:**

Journalist i Nordjyske medier.

➤ **Familie:**

Mann, tre sønner (en av dem død).

➤ **Bosted:**

Aalborg, Danmark.

➤ **Bok:**

Debuterte med «Jeg møtte Jesus – bekjennelser fra en motvillig troende».

til oss journalister, å snakke så alle forstår det, uten at folk føler seg dumme.

Selv synes jeg det kan være vanskelig å forstå en preken i kirken. Korsets gåte, nåde, barmhjertighet og oppstandelse, disse begrepene er ubegripelige for mange. Likevel er jeg ikke ute etter å revolusjonere kirken. Den har sitt språk, jeg har mitt. Det går an å snakke om tro på flere måter.

Jeg preker ikke. Hva folk vil tro på, får bli deres sak. Det jeg vil misjonere for, er ytringsfriheten, at vi skal kunne tale også om tvil og tro på en ordentlig måte. Vi har holdt kjeft i altfor mange år, av frykt for å bli gjort til latter.

– Du kunne ikke engang Fadervår da du så Jesus. Var du ateist?

– Det har jeg aldri vært. Jeg gikk på en sosialistisk privatskole uten kristendomsundervisning. Likevel ble jeg kulturkristen, lik de fleste dansker og nordmenn. Min mann og jeg giftet oss i kirken, og vi har døpt våre barn, selv om han ikke er medlem av Folkekirken. Jeg ga min tilslutning til kirken verdier på et samfunnsmessig plan.

– Rett etter åpenbaringene fartet du rundt til lærde og kloke mennesker og prøvde å finne en vitenskapelig forklaring på opplevelsene. Epilepsianfall var en mulig løsning?

– Ingen har funnet noe galt med meg. Jeg har ikke skrevet boken som terapi. Som journalist må jeg forsøke å besvare motspørsmål leserne vil stille, jeg må dokumentere og bruke flere kilder. Hele tiden visste jeg at jeg ikke var sprø. Det vanskelige er å få plass i hodet til den veldige gleden opplevelsene har gitt meg, samtidig som jeg skal leve et vanlig liv.

– Når du skriver om økt sexlyst etter møtet med Jesus, styrker du neppe troverdigheten?

– Sexlyst var det aldri tale om, men møtet påvirket hele kroppen. Da kan jeg ikke underslå den erotiske siden. Det blikk Jesus rettet mot meg, var ikke en manns blikk på en kvinne, det stakk mye dypere, det var et blikk fra menneske til menneske. For en feminist som meg var det befriende ikke å bli sett på som kjønn.

– Er religion opium for folket?

– Pave Frans er et godt eksempel på det motsatte. Han er teologisk konservativ, men ytrer seg på kristent grunnlag om skjevheter i samfunnet. Hvis kristendommen brukes til å passivisere folk og hindre dem i å gjøre opprør mot urettferdighet, er dette i strid med det Jesus har sagt. Da kan vi snakke om opium for folket.

– Gud brukes flittig i valgkampen i USA, men Donald Trump er mer tilbakeholden. Ser du et sympatisk trekk ved mannen?

– Jeg er dypt uenig med Trump politisk, men vi kan ha sider ved troen felles. Det synes vanskelig å si noe sympatisk om den mannen, men jeg har møtt Jesus, og da han sto foran meg, ble det kjørt en film som viste mitt liv med alle mine feil. Likevel sa Jesus at det er godt jeg er til. Da blir

”Jeg har fått minst 500 henvendelser fra folk som har sett Jesus, som har merket hans hånd på skulderen, har opplevd ham i rommet eller har sett gåtefulle lys. Nå intervjuer jeg nordmenn, svensker og dansker om dette, og intervjuene skal samles i en bok.”

Charlotte Rørth

det vanskelig for meg å si noe nedsettende om et menneske, også om Trump.

– Du sammenligner din opplevelse med den Bibelens Paulus fikk på veien til Damaskus, da Gud slo ham i bakken med et veldig lys og talte til ham. Vet du om noen nålevende som har hatt opplevelser som ligner dine?

– Jeg har fått minst 500 henvendelser fra folk som har sett Jesus, som har merket hans hånd på skulderen, har opplevd ham i rommet eller har sett gåtefulle lys. Nå intervjuer jeg nordmenn, svensker og dansker om dette, og intervjuene skal samles i en bok.

For øvrig kan prester fortelle at et flertall av mennesker på dødens terskel eller i en annen form for krise har overnaturlige opplevelser. Det kan være lys i rommet eller et kjært familiemedlem som venter på dem. Fra meditasjon og karismatisk kristendom kjenner vi lignende fenomener.

– Tror du på helvete?

– Nei. Det finnes ikke noe om døden i de opplevelsene jeg har hatt. Jesus viste meg at det uperfekte er ok.

– Da har jo kirken forgjeves prekt at vi må omvende oss fra våre synder for å slippe helvete?

– Det er en teologisk diskusjon. Om jeg skulle delta i den, måtte jeg ha skiftet rolle. Jeg snakker ut fra mine opplevelser med Jesus, og han viste meg at alle mennesker er elsket, uansett feil, med meg som eksempel.

Jeg tror himmel og helvete finnes her på jord. Jeg mistet en sønn i selvmord, og håper ingen har mer vondt enn meg og min mann.

– Er du sikker på å komme til himmelen?

– Ja, men jeg tror alle kommer dit. Dessverre, kan man kanskje synes noen ganger.

– Når en har hatt opplevelser som dine, må det være lettere å tro?

– Jeg tror ikke. Jeg vet. Jeg har ikke noe valg.

LUDVIG LORENTZEN

ludvig.lorentzen@aftenbladet.no

Etter at Jesus sa at hun med alle sine feil er helt ok, har Charlotte Rørth vondt for å rakke ned på Donald Trump. FOTO: JONAS HAARR FRIESTAD